

Predica de la Krefeld

Duminică, 4 iunie 2017, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Fapte 11:15-18**: „Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei ca și peste noi la început. Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: «Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.» Deci dacă Dumnezeu le-a dat același dar ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu? După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu și au zis: «Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pocăința, ca să aibă viața»”.

Ioan 7:38-39: „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura. Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit”.

În acest loc suntem adunați din diferite țări de pe pământ. Este puternic cum Dumnezeu i-a călăuzit în rugăciuni pe frații noștri. Și acest gând: când a fost construit turnul din Babel limba oamenilor a fost încurcată. Dar în ziua Cincizecimii fiecare a înțeles vorbirea fiecăruia și încurcătura a luat sfârșit. În Biserica Dumnezeului Celui viu noi înțelegem ceea ce a fost spus prin Duhul Sfânt. Scumpi frați și surori, și Dincolo noi Îi vom mulțumi Domnului în limbi diferite, și totuși toți vor înțelege totul. Ce mare har este că noi ne putem aduna ca să ascultăm Cuvântul Domnului și să trăim pregătirea noastră pentru ziua glorioasă. Gândiți-vă odată la acest lucru: de aici Cuvântul vestit se transmite în direct în cincisprezece limbi diferite pe întregul pământ. Acesta este un cadou din partea Dumnezeului Celui viu.

Îi mulțumim Domnului pentru toți cu care suntem în legătură și în acest timp ascultă Cuvântul Domnului, îl cred și au trăirile lor biblice: se pocăiesc, își dedică viața lor Domnului. Cu adevărat ei trăiesc o pocăință adevărată, o întoarcere la Domnul, o înnoire

adevărată a omului interior, o adevărată naștere din nou. Pentru că numai cine este născut din Dumnezeu va birui lumea – Dumnezeu a hotărât-o așa. Așa cum făgăduința a fost dată Mariei, Duhul Sfânt a umbrît-o și făgăduința a devenit realitate tot așa se petrece și astăzi cu noi. Noi auzim făgăduința pentru acest timp, o credem și putem spune: „eu nu știu de niciun bărbat”. Noi nu reprezentăm vreun om. Maria a putut spune: „eu nu știu de niciun bărbat”. Nici eu nu știu de niciun bărbat; eu știu doar de Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul meu. Toți bărbații lui Dumnezeu erau niște trimiși ai atotputernicului Dumnezeu care au vestit Cuvântul. Dar noi nu-l predicăm pe Pavel, nici pe Petru și nici pe fratele Branham. Noi Îl predicăm pe Isus Hristos și ceea ce le-a descoperit Dumnezeu acestor bărbați prin har.

Și acest gând trebuie să fie odată exprimat și este vrednic să-i dăm o atenție deosebită. Dacă citim în Mat. 17:11 observăm că în Noul Testament Dumnezeu a amintit încă o dată făgăduința din Vechiul Testament: „Eu vă voi trimite pe prorocul Ilie care va reazeza totul în starea originală”. Dumnezeule! Poate fi exprimat mai clar? Prin învățatură să aducă totul înapoi în starea originală, prin vestire totul să fie reșezat.

A existat vreodată un bărbat dintre marii evangheliști care a învățat în Biserică și le-a spus femeilor ceea ce avea Dumnezeu să le spună? Cine și-a stricat relația cu oamenii? Dar el nu și-a stricat legătura cu Dumnezeu. Cine a fost acel bărbat? Au făcut-o marii evangheliști? Au dat ei atenție Cuvântului lui Dumnezeu și învățaturii? Nu! Ei își au programele lor proprii pe care le vestesc și își zidesc împărățiile lor proprii.

Cine a spus Bisericii: „Surorilor, este scris: *«Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească»*. *«și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești»* (Deut. 22:5)? Cine a vestit așa ceva? Unde a fost restituită rânduiala divină? Doar în Biserica Dumnezeului Celui viu. Este scris că el va reazeza totul, va aduce totul înapoi în starea originală. A fost doar unul singur care a avut Cuvântul lui Dumnezeu și învățatura pe care a trebuit s-o aducă.

A mai existat vreun altul care să fi spus: «Să nu vă machiați, să nu cumva să vă expuneți în vreun anume fel, ci să rămâneți echilibrați,

curați și astfel să veniți la serviciul divin!»)? El a folosit ca pildă pe Izabela care s-a sulemenit: s-a fardat, machiat și vopsit, și-a uns sprâncenele, și-a împodobit capul ca să se facă frumoasă. Fratele Branham și-a stricat relația cu toți, dar nu cu Biserica Dumnezeului Celui viu. Toate surorile credincioase au citit cuvintele din 1 Cor. 7 și 1 Cor. 11 pe care și le-au însușit. De asemenea și toți frații credincioși au citit ceea ce au trebuit să citească și este scris pentru ei.

Scumpi frați și surori, dacă noi accentuăm acest lucru atunci o facem doar cu un singur motiv: pentru ca la sfârșitul timpului de har Dumnezeu să poată restitui ordinea originală, pentru ca totul să fie adus înapoi în starea de la început. Toți adevărații credincioși, tineri și vârstnici, mici și mari, bărbați și femei să-și găsească locul și poziția lor înaintea lui Dumnezeu. Toți ceilalți se vor împotrivi, se vor încapățâna și vor spune: „Tu nu ai nimic să-mi spui!”. Dar Dumnezeu dorește să ne vorbească prin Cuvânt, iar noi, mulțumitori, o primim din mâna lui Dumnezeu.

Eu cred că toți frații și toate surorile prețuiesc faptul că Dumnezeu nu ne permite să alergăm în felul cum alergam înaintea pe căile noastre. Ci El ne dăruiește învățătura și introducerea în planul de mântuire al lui Dumnezeu. Nu doar din perspectivă profetică, ci și din perspectiva învățaturii.

Ne uităm în timpul de azi. De câte ori a amintit fratele Branham Lc. 17:30: „*Tot așa va fi și în ziua când se va arăta (descoperi) Fiul omului*”? Și cine citește versetele scrise înaintea acestui verset, este scris că acest timp va fi ca în timpul Sodomei și Gomorei. Uitați-vă în timpul nostru de astăzi: care sunt știrile din mass-media creștină și din toate publicațiile de pe teren? Și din revista Idea Spektrum unde este scris: „Căsnicie pentru toți”? Cum căsnicie pentru toți? Dumnezeu le-a zis: „Fiți roditori, *creșteți, înmulțiți-vă*” (Gen. 1 și 9). Poate ca o femeie într-o relație de căsătorie cu o altă femeie să aducă vreun rod, urmaș? Poate ca un bărbat într-o relație de căsătorie cu un alt bărbat să aducă rod, să se înmulțească? Dar ei spun: „Căsnicie pentru toți”. Toți să facă ce vor ei. Dar noi trebuie să respectăm rânduiala divină. Noi nu judecăm pe niciun om, ci lăsăm judecata în seama lui Dumnezeu. Dar noi spunem că rânduiala divină, ordinea divină, trebuie să fie reșezată

în Biserică. Iar toți aceia care doresc să fie primiți de Dumnezeu să se supună ordinii divine.

Ieri am spus că Dumnezeu a întors în țara lui pe poporul Său Israel din toate popoarele și din toate limbile, din peste o sută cincizeci de națiuni. Noi am citit Cuvântul din Is. 66:8: „*Se poate naște oare o țară într-o zi? Se naște un neam așa dintr-o dată?*”. A existat un 14 mai 1948 în care s-a împlinit făgăduința pe care o aștepta Israelul timp de două mii de ani. La fel, putem spune că în paralel cu întoarcerea Israelului, se împlinește în Biserică ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Noi toți am citit din Fapte 11. Eu nu știu ce înseamnă pentru voi Cuvântul lui Dumnezeu, dar pentru mine Cuvântul este totul.

Citim din Fapte 11:15-16: „*Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei ca și peste noi la început...*”. Acest lucru trebuie să se întâmple și în timpul nostru, și se va întâmpla. Așa cum a fost începutul la fel va fi și sfârșitul. Noi nu doar afirmăm acest lucru, că prima și ultima predică trebuie să fie la fel, ci, prin har, și primele și ultimele trăiri trebuie să fie aceleași, exact așa cum a fost atunci. Așa cum atunci apostolii au arătat celor dintâi cum să devii credincios și să primești botezul cu Duhul Sfânt, tot așa ei le-au vorbit celor dintre neamuri că făgăduința primirii Duhului Sfânt a fost dată și neamurilor, la fel ca celor 120 de iudei din Odaia de sus. Din Fapte 10 citim ceea ce trebuie să fie vestit și a fost vestit.

Din Fapte 10:43 citim despre Domnul nostru: „*Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor*”. Aceasta a fost esența vestirii: că toți care credeau în Numele Lui primeau iertarea păcatelor. N-a spus Domnul nostru: „*dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre*”(Ioan 8:24)? Credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu propovăduit. Așa cum am citit din acest loc: „*Toți prorocii mărturisesc despre El, Domnul și Răscumpărătorul nostru, că oricine crede în El capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor*”.

Ne întoarcem la câteva versete biblice care sunt în legătură cu această zi a Cincizecimii. Mergem direct la Ioel unde avem făgăduința la care s-a referit și Petru în ziua Cincizecimii.

Citim din Ioel 2:23: „*Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul Dumnezeu vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară*”. Așa este introducerea în fângăduința care a fost exprimată prin prorocul Ioel. După aceea în vers. 24 este scris: „*Ariile se vor umple de grâu, vor geme tocitoarele și teascurile de must și de untdelemn*”. Acum urmează versetul ieșit din comun: „*Vă voi răsplăti (vă voi restitui) astfel anii pe care i-au mâncat lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam, oștirea Mea cea mare pe care am trimis-o împotriva voastră*” (v. 25).

„Vă voi restitui anii” – aceasta a fost prima predică pe care eu am auzit-o din gura fratelui Branham în anul 1955. Ioel 2:25 a fost textul de bază pe care el l-a citit și despre care a predicat. El a spus că Dumnezeu ne va restitui toți acei ani în care lăcustele au făcut o așa distrugere încât n-a mai rămas absolut nimic. Dumnezeu va restitui toți anii și va aduce totul în starea originală de la început. Noi vedem că această fângăduință este în legătură începând cu turnarea Duhului Sfânt. Dumnezeu nu ne dăruiește doar fângăduințe, ci El le și împlinește. Noi putem conta din tot sufletul că tot ceea ce a fângăduit Dumnezeu se va împlini. Trebuie să se întâmple pentru că Dumnezeu a vrut-o în felul acesta și așa a fângăduit.

Continuăm cu Ioel 2:26: „*Veți mânca și vă veți sătura...*”.

A fost vreodată masa Domnului atât de bogată? Așa cum a spus fratele nostru mai înainte: nu ne-a dăruit Dumnezeu mană proaspătă? Nu ne-a dăruit Dumnezeu hrană proaspătă, Cuvânt proaspăt descoperit de la tronul Său? Nu putem și noi să spunem: „*mâncarea mea este să fac voia Celui ce m-a trimis*”? Dumnezeu a trimis ultimul mesaj pentru ca noi să avem o deplină încredințare asupra voii lui Dumnezeu din timpul acesta și să trăim restituirea, prin har. După ce a fost citit de aici că Dumnezeu va dăruia o restituire a tot ceea ce a fost pierdut, toți anii pierduți, după aceea urmează fângăduința că la sfârșitul timpului de har, în ultima epocă, totul va fi restituit și adus înapoi în starea originală.

Apoi citim Ioel 2:28: „*După aceea voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii*”.

Toți cunoaștem Sfânta Scriptură. Sfârșitul va fi la fel ca începutul, când la prima venire a lui Hristos, toate făgăduințele care au fost date pentru acea perioadă de timp și-au găsit împlinirea, până la făgăduința venirii lui Ioan Botezătorul ca proroc făgăduit pentru acea perioadă. El cu adevărat a putut spune: „*Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeu nostru!»*”. El a fost un bărbat trimis de Dumnezeu pentru ca să întoarcă inima părinților spre credința copiilor, credincioșii Vechiului Testament să fie călăuziți la credința copiilor Noului Testament. De aceea s-a și întâmplat acest lucru.

Permiteți-mi să mai fac o observație. Eu sunt mișcat. Există un întreg articol despre fratele Branham în care este spus că „el a fost mai mult decât un om”. Dar a fost spus și este scris doar despre Ioan Botezătorul că el a fost „*mai mult decât un proroc*”. De ce? Toți prorocii au prezis venirea Domnului, dar Ioan a fost acela care L-a putut prezenta pe Domnul și a putut spune: „*Iată, Acesta este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!*”. Slujba lui Ioan Botezătorul a fost mai mult decât un anunț; el a putut spune: „*Aici s-a împlinit înaintea ochilor noștri ceea ce a făgăduit și anunțat Dumnezeu prin toți prorocii*”. De aceea este scris: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește*” (Lc. 16:16). Dar Ioan Botezătorul n-a fost mai mult decât un om; slujba lui a fost mai mare decât a prorocilor care au anunțat venirea Domnului. El a putut spune: „*Aici este El*”. Vă citesc ceea ce a spus atunci bărbatul lui Dumnezeu în legătură cu trimiterea care i-a fost încredințată lui, direct din partea Domnului.

Citim din Ioan 1:31: „*Eu nu-L cunoașteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut (,să fie descoperit” – lb. germ.) lui Israel*”. Din această cauză am venit să botez cu apă. Apoi vers. 32-33: „*Ioan a făcut următoarea mărturisire: «Am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El. Eu nu-L cunoașteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: «...»*”. Amin. „*El mi-a zis: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt»*”. Apoi în vers. 34 Ioan a putut da mărturia: „*Și eu am văzut lucrul acesta și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu*”. O trimitere

divină, o însărcinare directă, amănunțele din slujba lui. „*Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Acela*”. Iar el a putut da această mărturie: „*Și eu am văzut lucrul acesta...*” (vers. 34).

Bărbații lui Dumnezeu au primit însărcinări pe care le-au îndeplinit și au trăit împlinirea. De asemenea și ei au putut da mărturia că ceea ce a făgăduit Dumnezeu s-a împlinit cu adevărat. Toți acești bărbați ai lui Dumnezeu au putut lega poporul cu Domnul Dumnezeu. Acesta este strigătul inimii mele: ca toți aceia care sunt din Dumnezeu să fie aduși într-o relație cu Dumnezeu. Nu ca să spunem „prorocul a zis...”, ci să ne putem întoarce la Cuvântul lui Dumnezeu și să luăm poziție de partea Cuvântului lui Dumnezeu. Va trebui să mai spunem unele lucruri, pentru că eu doresc ca toți care acum aud mesajul divin să aibă parte de răpire atunci când Mirele va reveni și să intrăm în Odaia de nuntă ca o Mireasă gătită. Nu este suficient să fi fost în legătură cu profetul și să spui: „prorocul a zis...”, „prorocul a zis...”. Nu! Noi trebuie să fim într-o legătură cu Dumnezeu pentru ca noi să înțelegem corect ceea ce a zis prorocul.

Acum vă redau un citat. Am avut rugămintea să am un dialog cu cei din „mișcarea celor șapte tunete”. Această scrisoare a fost scrisă în 7 noiembrie 1991. Eu i-am rugat să avem o discuție, iar un frate mi-a răspuns: „Mai întâi tu trebuie să declari în scris că cuvântul vorbit de William Branham va fi singurul fundament al conversației noastre”. Acest dialog n-a mai avut loc niciodată.

Eu sunt un bărbat al Cuvântului. Altfel nu merge. Cu o voce puternică Domnul mi-a poruncit să merg din oraș în oraș ca să vestesc Cuvântul. Închipuiți-vă acest lucru: că cineva dorește să aibă un dialog, dar doar pe baza citatelor prorocului și Biblia să rămână închisă! Unde am ajuns? Ieri seară am amintit acest lucru. Oamenii sunt conduși pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent, cu făgăduințe pe care ei le-au prelucrat și referindu-se doar la proroc.

Ieri am spus și acest lucru pe scurt. Țineți-vă bine. Nu voi face din nou ceea ce fac acum. Dar pe 30 aprilie, în sediul principal din Jeffersonville a fost vestit că toți de pe întregul pământ trebuie să fie în legătură doar cu vocea lui Dumnezeu. Apoi închipuiți-vă ce a mai fost spus în acest context! Ceva mai îngrozitor n-ar fi putut spune niciodată.

„Când Saul s-a dus la vrăjitoarea din Endor, ea l-a chemat pe Samuel care era prorocul lui Dumnezeu. Nu se schimbase deloc. Cu toate că Samuel era trecut pe partea de Dincolo, el încă mai era prorocul lui Dumnezeu, Samuel. Și fratele Branham se va reîntoarce și morții în Hristos se vor întoarce împreună cu el. El încă va mai fi mesagerul celei de-a șaptea Biserici”. Apoi au urmat aplauze care nu se mai terminau și strigăte de „Amin”. S-o rup din nou?

Îți frânge inima. Gândeți-vă odată, ce a fost cu Saul? Saul a fost neascultător. Cine citește în 1 Sam. 15:23 va observa ce a spus Domnul Dumnezeu prin Samuel: *„neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea (ca păcatul vrăjitoriei)”*. Iar aici ei fac această comparație: *„Așa cum vrăjitoarea din Endor l-a chemat înapoi pe Samuel tot așa și fratele Branham va fi chemat înapoi”*. Ceva mai îngrozitor n-ar fi putut exprima! Trebuie s-o spun, pentru ca tuturor oamenilor de pe suprafața pământului să li se deschidă ochii. Nu este un timp în care să facem compromisuri. Este un timp în care să-I dăm cinste lui Dumnezeu și să-i spunem poporului lui Dumnezeu că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin», și tot ceea ce a aparținut de slujba fratelui Branham s-a încheiat. Fratele Branham nu trebuie să se întoarcă. Domnul va reveni împreună cu toți sfinții Săi – așa este scris și așa o credem. Ce să fie toate zgomotele acestea despre a treia tragere, despre tunete, despre asta și cealaltă? Ce să fie acestea? Oamenii sunt conduși pe lângă lucrarea prezentă cu speranțe false de felul: „O, atunci va veni ceva!” Duhul Sfânt spune: „Așa nu!” Apoi ei vin cu învățătura: „Vor veni șapte bărbați de pe șapte continente. Unul va veni din Statele Unite și el va vorbi atât de puternic încât oamenii vor trebui să-și astupe urechile”.

Dacă citești și auzi toate aceste lucruri, te întrebi: „Ce să fie acestea? Ce să fie asta?”. Oamenii sunt conduși pe lângă Dumnezeu și Cuvântul Său, apoi urmează ropote de aplauze și „Amin”, după „Amin”. Noi putem spune „Amin” doar Cuvântului lui Dumnezeu. Doar făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin». Cum deseori am citit, prin slujba fratelui Branham totul a trebuit să fie adus înapoi în starea originală. Cât de des am spus-o în acest loc? Slujba lui Ilie era ca să fie rezidit altarul Domnului, să adune împreună poporul care umbla în diferite direcții. Apoi a fost pusă întrebarea: *„Până când vreți*

să șchiopătați de amândouă picioarele, în ambele direcții? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El”(1Împ. 18:21). A fost un mesaj divin care a provocat o decizie. Dar nu după aceea să fugi din nou în diferite direcții, să te duci din nou la Betel sau să urci pe munții Efraimului! Ci să te întorci la Ierusalim, în acel loc de unde a fost și a ieșit Cuvântul. Apoi Dumnezeu a răspuns. Încă mai este scris că Domnul le-a schimbat inimile și ei s-au întors la adevărata credință.

Același lucru se întâmplă acum. Nu fantezii pe care le au oamenii în închipuirea lor! Ci ceea ce a făgăduit Dumnezeu, totul adus înapoi în starea reșezată. V-am mai spus. În august 1955 am auzit predica „Eu voi restitui” care m-a mișcat foarte mult. Nu voi uita toată viața prima predică pe care am auzit-o din gura fratelui Branham: „Restituirea”. Eu voi reșeza, vă voi restitui astfel anii pierduți, voi aduce totul înapoi în starea originală. Am putea citi multe versete biblice, îndeosebi din Isaia 44 cu privire la turnarea Duhului Sfânt.

În Is. 44:3 este scris: „Căci voi turna ape peste pământul însetat și râuri, pe pământul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânța ta și binecuvântarea Mea, peste odraslele tale”. El a făgăduit „voi turna Duhul Meu” și așa s-a întâmplat. Să mai citim o dată: „Căci voi turna ape peste pământul însetat și râuri, pe pământul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânța ta și binecuvântarea Mea peste odraslele tale”.

Aparțin împreună. Turnarea Duhului este împlinirea binecuvântărilor pe care Dumnezeu ni le-a dăruit prin har. Împlinirea are loc prin Duhul lui Dumnezeu în gloata răscumpărată prin Sânge. Așa cum este scris: „Așa cum voi turna ape peste pământul însetat tot așa voi turna Duhul Meu peste sămânța ta”.

Imediat citim Ps. 22 care Îl descrie pe Domnul nostru în drum spre Golgota. Ps. 22 începe cu cuvintele: „Dumnezeule ! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit...?”. Apoi urmează celelalte versete, până la vers. 31. Citim Ps. 22:31: „Aceștia vor veni și vor vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naște”. Vers. 30: „O sămânță de oameni Îi va sluji („Sămânța Lui Îi va sluji” – lb. germ.)”. Peste sămânța aceasta voi turna Duhul Meu și voi turna ape ca peste pământul însetat. „Sămânța Lui Îi va sluji; și se va vorbi despre

Domnul către cei ce vor veni după ei. Aceștia vor veni și vor vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naște” (Ps. 22:30-31). El a isprăvit ambele lucruri: răscumpărarea pe crucea Golgotei și apoi turnarea Duhului Sfânt peste cei răscumpărați, dăruind înfierea prin har. Câte versete biblice am mai putea citi în acest context ca să confirmăm Cuvântul? Noi toți le știm. Putem merge la Rom. 10 și la alte versete din Vechiul și Noul Testament.

Să facem un cuprins despre ce este vorba în timpul nostru. Aceasta este cea mai importantă perioadă de timp din istoria omenirii, este cea mai importantă perioadă înaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Eu am amintit acest lucru. Noi am citit că, la sfârșitul zilelor, așa cum Dumnezeu a făgăduit, El va aduna pe poporul Său Israel și că într-o singură zi va fi născută o țară, va fi născut un popor. Noi am citit aceste lucruri. Domnul a zis: *„Când vedeți că mlădița smochinului frăgezește și înfrunzește atunci să recunoașteți că timpul este aproape”* (Mat. 24:32). Până la afirmația: *„Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”*. Dumnezeu ne-a deschis ochii, iar noi putem vedea împlinirea prorociilor biblice îndeosebi cu Israelul. Tratatul între Vatican și Israel a făcut progrese. În Israel sunt peste 21 de locuri care sunt sub stăpânirea Vaticanului, iar negocierile continuă. Frați și surori, dacă urmărești toate aceste negocieri și dezvoltarea acestor lucruri! Aș dori să-i scriu domnului Netanyahu câteva cuvinte. Este puternic să vezi cum Domnul Dumnezeu călăuzește și conduce totul. Dar și aceste lucruri trebuie să se întâmple pentru ca în final să se încheie un tratat în care vor fi incluse teritoriile Muntelui Sionului și Muntelui Templului, munte pe care David l-a cumpărat de la Ornan iebusitul, iar în acel loc, sub terebinți, i s-a arătat Îngerul Domnului. În Vechiul Testament Dumnezeu S-a îngrijit de totul. N-a poruncit Domnul lui Avraam să-l ia pe fiul său Isaac și să-l jertfească în acel loc, cum este scris în Gen. 22? N-a mers el la Muntele Moria? Muntele Moria este Muntele Templului. Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Al treilea Templu va fi construit întocmai unde a fost primul și al doilea Templu. Dumnezeu Se va îngriji de tot, dar mai întâi trebuie să aibă loc desăvârșirea Bisericii dintre Neamuri. De aceea a fost necesară trimiterea fratelui Branham.

Fiți odată sinceri. Cine dintre toți frații care vestesc Cuvântul ar fi știut vreodată ce s-a întâmplat în Grădina Eden? Cine ar fi cunoscut planul de mântuire al lui Dumnezeu? Cine ar fi putut vesti acest plan, de la început până la sfârșit, dacă Dumnezeu n-ar fi trimis un proroc? Un proroc care cu adevărat a putut spune: „Îngerul Domnului care a pășit în camera unde mă aflam mi-a spus ce s-a întâmplat în Grădina Eden, și anume că înainte de amiază Eva s-a împreunat cu șarpele, iar după amiază s-a împreunat cu Adam”. Fratele Branham a fost un bărbat binecuvântat în mod deosebit ca niciun alt proroc. Prin slujba pe care Dumnezeu a dăruit-o fratelui Branham, El a făcut aceleași lucruri ca atunci când Domnul nostru era pe pământ. Dar prin aceasta atenția noastră a trebuit să fie îndreptată spre Cuvânt, la restituire. Pentru ca prin har, totul din viața mea și din viața ta, din viața Bisericii să fie reasezat în starea originală de la început. Pentru ca prin Cuvântul și voia lui Dumnezeu noi să ne putem trăi pregătirea.

Ce a văzut fratele Branham? El a văzut Mireasa și chiar a văzut cum Mireasa a ieșit din cadență. El a văzut Mireasa care era compusă din mai multe femei îmbrăcate în costume naționale care păreau a fi din diferite țări; una părea a fi din Suedia, alta din Elveția, alta din Germania și o alta din Statele Unite. El a văzut cum Mireasa a ieșit din cadență, dar apoi a reintrat în cadență, a fost adusă înapoi în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este slujba pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o: pentru ca Mireasa Mielului să fie adusă în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt ne călăuzește în tot adevărul, iar adevărul ne eliberează de orice rătăcire. O spunem încă o dată. Aceasta este cea mai importantă perioadă de timp, și dorim ca toți să fie ajutați. Nu sunteți voi de părerea că noi ar trebui să primim din inimă ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu?

Un cuvânt adresat în mod deosebit tinerilor care au un timp foarte greu în această vreme. Îndeosebi ei au de luat decizii în alegerea unei meserii, au de luat decizii pentru viață. Fie ca Dumnezeu să le dăruiască har tuturor. În ultima vreme o spun de repetate ori, așa cum a spus-o Petru în prima lui predică din Fapte 2:39: „*făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru*”. Toți aceia care sunteți în greutăți, rugați-L pe Dumnezeu să vă

dăruiască un răspuns cu care voi puteți trăi, cu care puteți muri, un răspuns care este valabil înaintea lui Dumnezeu. Dumnezeu să ne dăruiască un astfel de răspuns tuturor celor ce au de luat decizia acum. Pentru ca seara noi să putem spune: „Doamne, dacă la noapte vei reveni, Te rog permite-mi să am parte de răpire”; pentru ca în fiecare dimineață să putem spune: „Doamne, dacă astăzi vei reveni Te rog permite-mi să am parte de revenirea Ta”. Cu adevărat, prin har, să primim legătura cu Dumnezeu și în inimile noastre să avem doar o singură dorință: voia lui Dumnezeu să se întâmple în viețile noastre, prin har.

Astăzi este o zi de aducere aminte a Cincizecimii. În această cântare puternică pe care am cântat-o este spus: „Acum toarnă Duhul Tău peste noi toți așa cum s-a întâmplat în Odaia de sus din Ierusalim. Te rugăm trimite peste noi același foc sfânt din cer, acum în acest timp plin de griji și de chinuri”. Dumnezeu a dat făgăduințe că așa cum va turna ploaia peste pământul însetat tot așa a turnat și va turna Duhul Său. Iar Duhul Său vine și ne învie Cuvântul, dă viață Cuvântului. Cuvântul Său ne călăuzește în tot Adevărul. Noi am primit Cuvântul ca Sămânță și credem cum zice Scriptura.

Suntem mulțumitori pentru slujba pe care Dumnezeu a dat-o fratelui Branham, suntem mulțumitori că am recunoscut timpul și ceasul în care trăim. Acum în încheiere vă spun și acest lucru pentru ca voi să-mi puteți înțelege mulțumirea pe care o am față de Dumnezeu. Însărcinarea pe care Domnul mi-a dat-o, fără ca eu să fi făcut ceva, fără ca eu să mă fi rugat pentru aceasta, El mi-a dăruit-o prin har. Voi toți știți că în 3 decembrie 1962 stăteam la o masă împreună cu fratele Branham, frații Sothman și Wood. Fratele Branham a vorbit despre hrană și a repetat, cuvânt cu cuvânt, în limba engleză ceea ce Domnul îmi spusese mie în limba germană. Apoi el a spus că Dumnezeu va trimite o foamete, și că hrana pe care trebuia s-o depozitez este Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru acest timp. Mi-a mai spus alte lucruri și apoi a adăugat: „frate Frank, așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul hranei”.

Și acest lucru l-am spus aici. Două lucruri pe care Domnul mi le-a spus prin gura fratelui Branham, prin descoperire. Voi știți că eu aveam mari greutăți cu „călătoria lui Pavel la Ierusalim. Că el a plătit

pentru curățarea păcatelor lui și a plătit jertfa conform Legii, și ca apostol, a mers în Templu, ș.a.m.d.” Eu nu găseam un răspuns și mă tot întrebam: „Pavele, de ce ai făcut tu acest lucru?”. Și iată că, fratele Branham a făcut o scurtă pauză și mi-a spus: „Frate Frank, nu de îngrijora cu privire la călătoria pe care Pavel a făcut-o la Ierusalim, fiindcă aceasta a fost în voia lui Dumnezeu”. Nu vă puteți închipui ce simți în astfel de clipe. Prezența lui Dumnezeu era acolo. Noi depozitasem alimente pământești și pivnițele noastre erau pline cu alimente pământești. Iar bărbatul lui Dumnezeu mi-a spus: „Tu n-ai înțeles. Tu ai crezut că va veni o foamete pământească și voi ați depozitat alimente pământești”. De ce a călăuzit Dumnezeu așa?

Dar aici este un punct. De ce amintesc eu aceste lucruri? Direct după plecarea Acasă a fratelui Branham, pe 24 decembrie 1965, seara la ora 11 fără un sfert, l-am văzut pe fratele Branham ridicându-se pe un nor. O spun doar așa ca amintire. Doi frați care au stat la aceeași masă împreună cu mine și fratele Branham au auzit și ei ceea ce mi-a spus fratele Branham. Pe 12-13 aprilie 1966 aceiași frați erau la aceeași masă când eu i-am strâns împreună pe frații din Jeffersonville și după înmormântare le-am spus: „Acum trebuie să fie tipărite predicile fratelui Branham care sunt înregistrate pe benzi”. Până atunci nicio singură predică nu era tipărită și niciun om nu s-ar fi gândit vreodată să le tipărească. Pentru că cei doi frați erau și ei la aceeași masă, iar acolo mai era fratele Roy Borders și alți frați, ei au putut confirma cum a început lucrarea după plecarea Acasă a fratelui Branham. Continuarea a avut loc fără întrerupere, și astfel prin vestirea Scripturii, prin predicile audio sau prin predicile tipărite, mesajul a fost purtat pe întregul pământ.

Acum mă gândesc că oamenii de pe întregul pământ pot urmări vestirea, pot asculta și trăi. Permiteți-mi să spun acest lucru cu o inimă mulțumitoare. Acum, în ultima fază, prin har, putem trăi ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp. Noi știm că chemarea afară, separarea și pregătirea au loc acum, iar revenirea Domnului este aproape. Dumnezeu S-a îngrijit ca de aici Cuvântul vestit să fie tradus și transmis în toată lumea. Aceasta nu s-a întâmplat niciodată înainte, pe fața pământului, așa cum se întâmplă acum, prin har. Iar noi vedem împlinirea Scripturii în fața ochilor noștri ca o realitate divină. Lui I se

cuvine toată cinstea, atotputernicului Dumnezeu care ne-a învrednicit să ieșim afară din toate prizonieratele și încurcăturile babiloniene, să primim orientarea divină, învățătura și corectarea și să ne pună la dispoziția Domnului, să credem așa cum zice Scriptura și ceea ce spune ea, și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Fie ca binecuvântarea Dumnezeu nostru să se odihnească peste noi toți!

Fie ca Cincizecimea să fie o trăire supranaturală pe care o putem experimenta împreună cu Domnul și El împreună cu noi. El a dat făgăduința că așa cum va trimite ploaia pe pământul uscat tot așa va trimite Duhul Său. Așa cum am citit-o din Fapte 10 și 11, nu doar în Ierusalim, ci și în casa lui Corneliu, Dumnezeu S-a îngrijit pentru aceasta. Dacă acum aș întreba: Câți sunt în mijlocul nostru care cu adevărat au trăit deja botezul cu Duhul Sfânt...? Nici nu doresc să întreb acest lucru. Dar tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu este pentru noi, ne stă la dispoziție. Dacă noi credem toate făgăduințele lui Dumnezeu tot atât de sigur noi vom trăi și ultima făgăduință. Dumnezeu ne-a adus înapoi, El a restituit totul, și în Biserică a readus totul în starea reasezată. Noi toți am primit Cuvântul, ne-am corectat și prin har așteptăm ultima lucrare supranaturală a Dumnezeului nostru, prin revărsarea Duhului Sfânt. Pe cât de sigur a dat El făgăduința că va trimite ploaia timpurie și târzie, pe atât de sigur va trimite El ploaia târzie înainte ca recolta să fie strânsă și luată Acasă. Ploaia târzie va cădea. Noi toți suntem într-o mare așteptare și-I mulțumim Domnului Dumnezeului nostru pentru harul și credincioșia Lui, pentru Cuvântul sfânt și scump. Tot poporul să spună „Amin”.

Ne ridicăm pentru rugăciune. Înainte să ne rugăm ne plecăm capetele. În mare parte este o repetare. Avem doar o singură Biblie și de fiecare dată noi vestim din nou ceea ce este scris în Biblie. Credința noastră este ancorată în Scriptură. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă. Pe cât de sigur a rezidit Ilie altarul, pe atât de sigur este rezidit altarul în Biserica nou testamentară. Nimeni nu poate pune o altă temelie decât temelie care a fost pusă, iar această temelie este Isus Hristos, Domnul nostru.

Noi ne vom ruga împreună, vom crede împreună ca Domnul să asculte rugăciunea voastră, astfel ca voi să luați deciziile corecte în prezența lui Dumnezeu, să luați decizii cu care voi puteți trăi și să vă

puteți întâlni cu Domnul. Noi suntem adunați aici în duh de rugăciune și suntem într-o mare așteptare. Domnul ne vorbește în simplitate.

Toți frații și toate surorile să fie binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului atotputernic! Vă rog să vă aduceți aminte că acolo unde Domnul nostru a spus că El Își va turna Duhul Său peste Sămânța Lui tot acolo este scrisă și făgăduința că El va binecuvânta cu turnarea Duhului Sfânt. Se întâmplă și se coboară binecuvântarea lui Dumnezeu. Cuvântul Său nu se întoarce gol înapoi, ci își atinge scopul pentru care a fost trimis. Îi mulțumim Domnului pentru aceasta. Aleluia! Amin. Cât de mulțumitori putem fi că Domnul a încheiat un legământ nou cu noi! El Și-a vărsat Sângele noului Legământ și a cercetat pe poporul Său, prin har. Noi lăudăm puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului și-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Vă rog rugați-vă ca Domnul Dumnezeu să dăruiască har, ca ultimii să fie chemați. Dumnezeu să-i binecuvânteze deosebit pe toți frații slujitori; vă rog ca toți împreună să dăm mai departe această hrană spirituală poporului lui Dumnezeu ca el să fie hrănit! Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți. Amin.